

РЕШЕНИЕ

№ 16640

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 182, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Я.Е.В.П.

при участието на секретаря Н.А.И.
като разгледа докладваното от Я.Е.В.П. Гражданско дело № 20211110110526 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XII от Гражданския процесуален кодекс.

Образувано е по искова молба на /ФИРМА/ срещу /ФИРМА/ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 587,13 лева главница, представляваща част от разликата в размер от 736,74 лева, между изплатеното от /ФИРМА/ застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по преписка № ****, ведно с направените обичайни разноски за определяне на обезщетението, в размер от 8854,90 лв., и доброволно възстановената от /ФИРМА/ сума от 8 118,16 лв., ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 100.64 лева, представляваща мораторна лихва върху предявената главница и част от цялото вземане за мораторна лихва в размер от 126,28 лв. за периода от 17.06.2019г. (датата, на която изтекъл указаният в чл.412, ал.3 от КЗ 30-дневен срок за доброволно погасяване на задължението) до 22.02.2021 г. (датата, предхождаща датата на завеждане на исковата молба).

Ищецът твърди, че на 29.01.2019 г., в гр. София, на *****, е реализирано ПТП между влекач „ДАФ“ с рег. № ***** с прикачено ремарке с рег. № *****, управляван от М.К.М. и влекач „МАН ТГХ“ с рег. № **** с прикачено полуремарке „Кроне СДП 27“ с рег. № *****, собственост на /ФИРМА/, управляван от В.Е.Н.. Отговорността за настъпване на ПТП била на М.К.М., който поради неупражняване на достатъчен контрол върху управлението от него влекач „ДАФ“ с рег. № ***** ударил влекач „МАН ТГХ“ с рег. № **** и прикаченото към него полуремарке с рег. № *****. В резултат на ПТП на застрахованото в /ФИРМА/ по застраховка „Каско на МПС“, полица № *****, полуремарке „Кроне СДП 27“ с рег. № *****

били нанесени материални вреди. Твърди се, че за описаното по-горе ПТП е съставен Протокол за ПТП № ***** от 29.01.2019г. от длъжностно лице от Сектор „Пътна полиция“ при СДВР, в който са отразени констатациите на компетентния орган относно настъпилото ПТП, виновното поведение на М.К.М., причинната връзка между осъщественото ПТП и част от нанесените материални вреди на полуремарке „Кроне СДП 27” с рег. № *****. Твърди се, че гражданската отговорност на водача на влекач „ДАФ” с рег. № ***** е застрахована в /ФИРМА/. На основание сключената застраховка „Каско на МПС“, полица № *****, за полуремарке „Кроне СДП 27” с рег. № ***** и след постъпило искане за изплащане на застрахователно обезщетение за възстановяване на увредения от описаното ПТП автомобил, в /ФИРМА/ била образувана Ликвидационна преписка № ****. Извършени били огледи на увредения автомобил от ищеца и са изготвени заключения с опис на щетите. Увреденият автомобил бил възстановен в автосервиз /ФИРМА/. За извършените ремонтно-възстановителни работи по полуремарке „Кроне СДП 27” с рег. № ***** била представена фактура № **** от 21.03.2019г. на стойност 8839.90 лева. В изпълнение на застрахователния договор по застраховка „Каско на МПС“, Полица № *****, дължимата сума по фактурата е била изплатена от /ФИРМА/ на автосервиз /ФИРМА/ с Преводно нареждане от 09.04.2019г. Във връзка с ликвидацията на преписката от Дружеството са били реализирани обичайни разноски в размер на 15.00 лева. Сочи се, че с изплащане на застрахователното обезщетение /ФИРМА/ встъпи в правата на застрахования срещу /ФИРМА/ в качеството му на застраховател по задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите на водача на влекач „ДАФ” с рег. № ***** на основание чл. 411 КЗ за сумата от 8854.90 лв., представляваща изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 8839.90 лв. и направените обичайни разноски за неговото определяне в размер на 15.00 лв. Твърди се, че а ответника било изпратено Писмо с Изх. № 310025712 от 16.05.2019 г., ведно с регресна покана за задължението му по преписка № **** и документите по процесната преписка. Поканата била получена от /ФИРМА/ на 17.05.2019 г. Твърди се, че претенцията на /ФИРМА/ не била възстановена в пълен размер от /ФИРМА/, а само за сумата от 8118.16 лева. Непогасената част от задължението на ответника било в размер на 736.74 лв., от които по настоящето производство ищецът претендира 100 лв.

В срока по чл. 131 ГПК писмен отговор на исковата молба е подаден от ответника /ФИРМА/. Същият оспорва исковете като неоснователни. Счита, че отговорността на /ФИРМА/ се съизмерява със сумата 8118,16 лв., представляваща размера на застрахователното обезщетение и обичайните разноски за определяне на същото, която сума е изплатена извънсъдебно на /ФИРМА/. Твърди, че във връзка с пътнотранспортно произшествие, реализирано на 29.01.2019 г., и предявена от страна на /ФИРМА/ претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, при /ФИРМА/ е заведена щета № *****-2019 г. Твърди, че след анализ на представените от страна на застрахованото лице документи, по посочената преписка, от страна на ответника е реализирано плащане във връзка с предявената регресна претенция в размер на 8118,16 лв. по щета № *****-2019 г. Според ответника с изплащането на цитираното застрахователно обезщетение /ФИРМА/ изцяло и напълно е възмездило вредите по процесното МПС,

възникнали в резултат на гореописаното събитие, съобразно тяхната действителна стойност. Сочи, че плащане на обезщетение в по-голям размер би довело до неоснователно обогатяване на ищцовото дружество. Оспорен е предявеният иск по размер, тъй като бил предявен в завишен размер и не отговарял на действителните стойности за единица труд към датата на настъпване на събитието. Твърди се, че изплатеното от ищцовото дружество обезщетение надхвърля средните пазарни цени за труд и части. Описаните в приложената фактура стойности на труд и части за подмяна били завишени и не отговаряли на среднопазарните цени. Твърди се, че в представената калкулация за извършените възстановително-ремонтни дейности били вписани завишени количества на вложените труд и материали с оглед необходимите операции за отстраняване на уврежданията по процесния автомобил. Увреденото МПС било отремонтирано при завишени цени на труд и материали, като не била взета предвид годината на първата регистрация на МПС.

В проведеното по делото открито съдебно заседание съдът е допуснал изменение на предявените искове, като същите следва да се считат предявени за сумата от 587,13 лв. – главница, като частичен от 736,74 лв. и за сумата от 100,64 лв. – лихва за забава, като частичен от 126,28 лв.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира от фактическа и правна страна следното:

Предявени са искове с правна квалификация по чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По иска по чл. 411, ал. 1 КЗ в тежест на ищеца е да докаже 1) наличие на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка между ищеца и увреденото лице; 2) плащането на застрахователно обезщетение по нея; 3) осъществено непозволеното увреждане от трето лице по чл. 45, ал. 1 ЗЗД: деяние – настъпилото ПТП от 29.01.2019 г., противоправно поведение на водача на влак „ДАФ“ с рег. № *****, вреда – щетите по полуремарке „Кроне СДП 27“ с рег. № *****; причинна връзка между това деяние и претърпени от застрахования по имуществената застраховка вреди; наличие на валидна към датата на ПТП застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника по спора. По иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на главен дълг, изпадането на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

Предвид твърденията в отговора на исковата молба, в тежест на ответника е да установи при условията на пълно и главно доказване фактите, от които произтичат възраженията му – направено плащане в размер от 8118,16 лв. по претенцията на ищеца за изплащане на застрахователно обезщетение по повод ПТП от 29.01.2019 г. Вината на делинквента се предполага – чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като в тежест на ответника е да обори тази презумпция.

С оглед твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК с доклада по делото са отделени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 29.01.2019 г., в гр. София, на *****, е реализирано ПТП между влак „ДАФ“ с рег. № ***** с прикачено ремарке

с рег. № *****, управляван от М.К.М. и влекач „МАН ТГХ“ с рег. № **** с прикачено полуремарке „Кроне СДП 27“ с рег. № *****, собственост на /ФИРМА/, управляван от В.Е.Н.; че по отношение на полуремарке „Кроне СДП 27“ с рег. № ***** е сключена застраховка „Каско на МПС“, полица № ***** със застраховател ищецът; че застраховател по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на водача на влекач „ДАФ“ с рег. № *****, е ответникът по полица № BG/23/118001141731; че извършеното от ищеца плащане към увреденото лице в размер на 8854,90 лв. – застрахователно обезщетение; че ищецът е предявил регресна претенция до ответника, по която ответникът е платил сумата от 8118,16 лв. и е отказал да заплати остатъка от сумата до претендирания от ищеца размер от 8854,90 лв., поради което и на основание чл. 153 ГПК съдът приема тези факти за установени. За пълнота следва да се отбележи, че същите се установяват и от представените по делото писмени доказателства – застрахователна полица по застраховка „Каско на МПС, свидетелство за регистрация, протокол за ПТП, опис – заключение за вреди на МПС, приемо-предавателен протокол, преводно нареждане от 9.04.2019 г., както и от заключението на допуснатата по делото съдебна автотехническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано.

При съвкупната преценка на посочените доказателства се налага извод, че виновен за настъпване на процесното ПТП е именно водачът на товарен автомобил „ДАФ“ с рег.№ *****, с полуремарке рег. № *****, който поради недостатъчен контрол върху управляваното от него МПС реализира ПТП с намиращия се отдясно товарен автомобил „МАН ТГХ“ с рег. № *****, с полуремарке „Кроне СДП 27“ с рег. № *****.

Ответникът не оспорва този факт, като по образуваната пред него преписка по щета № *****-2019 е заплатил на ищеца сумата от 8118,16 лв. с уведомление за прихващане на насрещни задължения, с което счита, че е действителната стойност на нанесените по полуремарке „Кроне СДП 27“ с рег. № ***** имуществени вреди. Ищецът признава направеното плащане за посочената сума.

За установяване на нанесените на лекия автомобил щети при настъпване на процесното ПТП по делото е изслушано заключение по съдебна автотехническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано. Съгласно заключението от механизма на ПТП, сравнението на щетите в опис на застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания, се налага извода, че щетите по товарния автомобил „МАН ТГХ“ и по полуремарке „Кроне СДП 27“ се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 29.01.2019 г. произшествие.

Вещото лице е посочило, че при оценка на нанесените щети по полуремарке „Кроне СДП 27“ е взел предвид извършените от ищеца огледи и съставени описи на увредените детайли, като в описите били отразени видът и степените на щетите, съгласувани от собственика на застрахованото полуремарке. Същите се установяват от приложения на л. 28 от делото опис - заключение за вреди на МПС. Стойността на вредите, определена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, според вещото лице е 8 690,29 лв., при средна пазарна стойност на един човекочас труд за отремонтване на товарни автомобили към датата на процесното ПТП – 26 лв. без ДДС. Според

вещото лице всички описани и фактурирани операции в приложената фактура (л. 45 от делото) е било необходимо да бъдат извършени, с оглед отстраняване на уврежданията по процесното полуремарке.

С оглед заключението на вещото лице, съдът намира, че сумата, необходима за отстраняване на щетите по собствения на ищеца лек автомобил, възлиза на 8 690,29 лв. Ответникът е заплатил на ищеца сумата в размер от 8118,16 лв. Незаплатена е сумата от 572,13 лв. и сумата от 15 лв. – обичайни разноски за определяне на обезщетението, поради което и искът се явява основателен за сумата от 587,13 лв., съгласно направеното изменение. За разликата над предявения размер до размера от 736,74 лв. съдът не дължи произнасяне.

Основателен е и искът за присъждане на обезщетение за забава в размер от 100,64 лв., съгласно направеното изменение, за периода от 17.06.2019 г. до 22.02.2021 г. Установява се изпадането на ответника в забава за този период за разликата над заплатеното от него застрахователно обезщетение в размер от 8118,16 лв. и дължимото такова. За разликата над предявения размер до размера от 126,28 лв. съдът не дължи произнасяне.

Ето защо исковете следва да бъдат уважени изцяло за предявения размер.

По разноските:

При този изход на спора по делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има само ищеца. Направените от ищеца разноски по водене на делото възлизат на 400,00 лева – 100,00 лева държавна такса, 300 лева депозит за вещо лице. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер от 100 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37 ЗПП, във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/, да заплати на /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/, сумата от **587,13 лева**, по иск по чл. 411, ал. 1 КЗ, предявен като частичен от 736,74 лв., която сума представлява част от разликата между изплатеното от /ФИРМА/ застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС” по преписка № ****, ведно с направените обичайни разноски за определяне на обезщетението, в размер от 8854,90 лв., и доброволно възстановената от /ФИРМА/ сума от 8 118,16 лв., ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от **100.64 лева**, по иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, предявен като частичен от 126,28 лв., която сума представлява мораторна лихва върху предявената главница и част от цялото вземане за мораторна лихва за периода от 17.06.2019 г. до 22.02.2021 г.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на

управление: /АДРЕС/, да заплати на /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **500 лева**, представляваща разноски за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд по реда на глава XX от Гражданския процесуален кодекс в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____